

210.

Vládné nariadenie

zo dňa 27. septembra 1934,

ktorým sa vykonáva zákon zo dňa 10. apríla 1934, č. 69 Sb. z. a n., na zriadenie teologickej fakulty evanjelickej v Bratislave.

Vláda republiky Československej nariaďuje podľa zákona zo dňa 10. apríla 1934, č. 69 Sb. z. a n., na zriadenie teologickej fakulty evanjelickej v Bratislave:

§ 1.

Československá štátna teologická fakulta evanjelická v Bratislave bude otvorená počiatkom zimného semestra študijného roku 1934/1935.

§ 2.

Pre túto fakultu sa vydávajú štatút fakulty, študijný poriadok, skúšobný poriadok a rigorózný poriadok v prílohách A, B, C, D tohoto nariadenia.

§ 3.

Nakoľko nie je inakšie stanovené, platia pre túto fakultu subsidiárne predpisy obecnej povahy, platné pre fakulty univerzity Komenského v Bratislave.

§ 4.

Toto nariadenie nabýva účinnosti počiatkom študijného roku 1934/1935; vykoná ho minister školstva a národnej osvety.

Malypetr v. r.

Dr. Černý v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Trapl v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Krěmář v. r.	Dr. Meissner v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Spina v. r.
Dostálek v. r.	Dr. Franke v. r.
Dr. Czech v. r.	Dr. Šrámek v. r.

Príloha A.

Štatút

československej štátnej teologickej fakulty evanjelickej v Bratislave.

§ 1.

Teologická fakulta, zriadená zákonom zo dňa 10. apríla 1934, č. 69 Sb. z. a n., na zriadenie teologickej fakulty evanjelickej v Bratislave, bude mať názov „Československá štátna teologická fakulta evanjelická v Bratislave“.

§ 2.

(1) Československá štátna teologická fakulta evanjelická v Bratislave (v ďalšom fakulta) je samostatnou vysokou školou a čo do práv a výsad na rovni s inými fakultami vysokých škôl československých.

(2) Prislúcha jej promočné právo, t. j. právo udeľovať akademické hodnosti.

§ 3.

Úkolom jej je, pri zachovávaní zásad akademickej svobody vo vedeckej a vyučovacej činnosti pestovať evanjelickú teologickú vedu a vychovávať duchovenstvo v duchu a podľa zásad evanjelickej augsburského vyznania cirkvi tak, aby študujúci teologie boli pre svoje budúce povolanie nielen vedecky náležite pripravení, ale, nakoľko možno, s úlohami tohoto povolania aj prakticky oboznámení.

§ 4.

Ustanovenie § 3 nevyklučuje, aby na fakulte bolo v budúcnosti na základe osobitného opatrenia vyhovené čo do výchovy duchovenstva aj špeciálnym potrebám evanjelickej cirkvi podľa helvetského vyznania, a to ustanovením profesorov, po prípade pripustením súkromných docentov jej vierovyznania na tie obory teologickej vedy, ktoré sú konfesiónálne podmienené.

§ 5.

(1) Fakultu tvorí sbor učiteľov a riadni, t. j. imatrikulovaní poslucháči.

(2) Vo veciach správnych je fakulta priamo podriadená ministerstvu školstva a národnej osvety.

§ 6.

Sbor učiteľov fakulty tvoria riadni, mimo-riadni a smluvní profesori, súkromní docenti, suplenti a učители v užšom smysle na fakulte pôsobiaci.

§ 7.

(1) Fakultu bezprostredne spravuje profesorský sbor, ktorého členmi sú všetci riadni, mimoriadni a smluvní profesori a najvyšší dvaja zástupcovia súkromných docentov.

(2) O zástupcoch súkromných docentov platí obdobne ustanovenie § 5 zákona zo dňa 27. apríla 1873, č. 63 r. z., o organizácii úradov univerzitných.

§ 8.

(1) Profesormi (riadnymi, mimoriadnymi, smluvnými) a súkromnými docenty smejú za ostatných podmienok byť len ordinovaní evanjelici augsburského vyznania, v prípadoch § 4 helvetského vyznania; ostatní učitelia majú byť nakoľko možno evanjelikmi.

(2) Za profesorov fakulty môžu byť navrhnutí usnesením profesorského sboru podľa § 1 zákona zo dňa 13. februára 1919, č. 79 Sb. z. a n., o služebnom pomere učiteľov vysokýchškolských, zpravidla len tí, kto sa na základe overenia, vydaného generálnym biskupom, preukázu službou kňazskou (farárskou, kaplánskou) alebo katechetskou službou na stredných školách, a to, nakoľko možno, počtom rokov, ako je stanovené v nasledujúcom odstavci.

(3) Táto prax požaduje sa pre stolicu dejín filozofie, náboženstva a pedagogiky, pre stolicu starozákonných vied a pre stolicu historickej teologie v rozsahu najmenej dvoch rokov, pre stolicu novozákonných vied a stolicu systematickej teologie v rozsahu najmenej troch rokov, pre stolicu praktickej teologie v rozsahu najmenej šiestich rokov.

§ 9.

(1) Profesorský sbor volí každoročne zpo medzi riadnych profesorov svojho prednostu, ktorým sa volá dekan.

(2) O vykonaní voľby dekanskej platí obdobne ustanovenia §§ 7, 8 a 12 zák. č. 63/1873 r. z. s tým, že v prípade nezdaru užšej voľby rozhodne minister školstva a národnej osvety medzi kandidátmi v užšiu voľbu vzatými a že tiež tento minister rozhodne o odvolaní do usnesenia profesorského sboru o odmietnutej voľbe.

(3) Dekana zastupuje v prípade nevyhnutnej potreby prodekan, ktorým je dekan minulého roku, tohoto zase v takom prípade člen sboru poradím najstarší. Na prvý študijný

rok bude prodekan ustanovený voľbou obdobne podľa ustanovenia voľby dekana.

(4) Obor pôsobnosti dekana je totožný s oborom pôsobnosti dekanov na univerzitných fakultách. Sú mu podriadení všetci úradníci, podúradníci a zriadení fakulty.

§ 10.

(1) Profesorský sbor shromažďuje sa na pozvanie dekana k riadnym alebo mimoriadnym schôdzam; i tu platia obdobne ustanovenia §§ 15 a 16 zák. č. 63/1873 r. z.

(2) Protokoly o schôdzach profesorského sboru predkladajú sa ministerstvu školstva a národnej osvety.

§ 11.

(1) Do oboru pôsobnosti profesorského sboru prislúchajú obdobne podľa určenia v § 14 zák. č. 63/1873 r. z. všetky veci, týkajúce sa vyučovania a disciplíny, nakoľko neprislúchajú ministerstvu školstva a národnej osvety alebo orgánom iným, ďalej právo stanoviť so schválením ministerstva školstva a národnej osvety učebný plán fakulty, ktorý sa doporučuje poslucháčom.

(2) Profesorský sbor usnáša sa na jednom poriadku, ktorým sa pri svojej úradnej činnosti spravuje. Tento jednací poriadok ako i jeho zmeny podliehajú schváleniu ministerstva školstva a národnej osvety.

§ 12.

(1) Dekan svoláva ku koncu každého študijného roku schôdzu celého učiteľského sboru, na ktorej sa rokuje o želaniach a návrhoch prítomných, týkajúcich sa vyučovania a disciplíny.

(2) Protokol o tejto schôdzi, o ktorého obsahu má profesorský sbor v nasledujúcej schôdzi podať svoje dobrozdanie, predkladá sa s týmto dobrozdaním ministerstvu školstva a národnej osvety.

§ 13.

O právnom postavení profesorov, súkromných docentov, suplentov, učiteľov v užšom smysle, úradníkov, podúradníkov, zriadenok a iných zamestnancov fakulty platia rovnaké predpisy ako pre zamestnancov univerzitných.

Príloha B.

**Študijný poriadok
československej štátnej teologickej fakulty
evanjelickej v Bratislave.**

§ 1.

Poslucháči teologie sú alebo riadni (imatrikulovaní) alebo mimoriadni (neimatrikulovaní) poslucháči.

§ 2.

(1) Za riadnych poslucháčov môžu byť prijatí a imatrikulovaní bez ohľadu na náboženské vierovyznanie československí štátni občania, mužovia i ženy, ktorí sa preukážu vysvedčením dospelosti, nadobudnutým v republike Československej na niektorom gymnáziu ktoréhokoľvek typu.

(2) Vysvedčenie dospelosti československých štátnych príslušníkov, nadobudnuté na niektorom cudzozemskom ústave, môže byť základom zápisu len vtedy, keď skúška dospelosti na cudzozemskom ústave bola ministerstvom školstva a národnej osvety vopred povolená alebo keď vysvedčenie dospelosti bolo ministerstvom školstva a národnej osvety nostrifikované.

§ 3.

Príslušníci cudzích štátov môžu byť prijatí za riadnych poslucháčov a imatrikulovaní bez ohľadu na náboženské vierovyznanie, keď podľa úsudku imatrikulujúceho dekana dosiahli takého stupňa prípravného vzdelania, aký sa vyžaduje od poslucháčov — československých štátnych občanov, alebo, ak prichádzajú zo zahraničnej vysokej školy, keď predložia dostatočné vysvedčenie vysokoškolské.

§ 4.

(1) V pochybných prípadoch rozhodne profesorský sbor, či študujúci má byť prijatý a imatrikulovaný alebo odmietnutý.

(2) Proti rozhodnutiu profesorského sboru o nedostatku dospelosti k návšteve fakulty niet opravného prostriedku.

§ 5.

(1) Imatrikulovaný musí byť každý riadny poslucháč, ktorý nebol v predchádzajúcom semestri riadnym poslucháčom fakulty.

(2) Riadni poslucháči teologickej fakulty nemôžu byť zároveň riadnymi poslucháčmi iných vysokých škôl, môžu však byť zapísaní na iných vysokých školách ako poslucháči mimoriadni.

§ 6.

(1) Zápis, ku ktorému sú poslucháči povinní osobne sa dostaviť, vykonáva dekan na podklade hodnoverných osobných listín prihlasujúceho sa študujúceho, ktoré predostre v pôvodine, a to:

- a) rodného listu;
- b) osvedčenia o štátnom občianstve;
- c) vysvedčenia dospelosti, rešp. ak študujúci prichádza z inej fakulty, vysvedčenia o odchode;
- d) dvoch vlastnoručne napísaných národných.

(2) Dobou zápisu sú prvé tri dni semestra.

(3) Po tejto lehote povoľuje zápis len z príčin veľmi závažných profesorský sbor.

§ 7.

(1) Imatrikulácia na fakulte vykonaná pozbude platnosti, keď poslucháč fakultu opustí alebo preruší svoje štúdiá na nej na dobu dlhšiu od jedného semestra.

(2) Poslucháči už imatrikulovaní, ktorí na fakulte pokračujú v svojich štúdiách, nepotrebujú v nasledujúcich semestroch novej imatrikulácie, ale hlásia sa len k zápisu prednášok, ak štúdiá na fakulte neprerušili na dobu dlhšiu od jedného semestra.

§ 8.

(1) Nejaký čas po prejení lehoty zápisovej ustanoví dekan deň, v ktorý imatrikulovaní poslucháči po prejave dekanomvom složia do jeho rúk akademický sľub, že sa budú chovať podľa akademických zákonov a že budú akademickým úradom preukazovať úctu a poslušnosť. Pri tom zamení sa poslucháčom záčiatkom prijímací list za list imatrikulačný.

(2) Výkon akademického sľubu poznačí sa v indexe klauzulou: „Akademický sľub bol vykonaný a imatrikulačný list vydaný“.

§ 9.

O zapisovaní imatrikulovaných poslucháčov do prednášok a cvičení, o poslucháčoch mimoriadnych, o vedení študujúcich v evidencii, o štúdiách, o navštevovaní prednášok a cvičení, o prázdninách, o odchode z fakulty a o podávaní žiadostí a sťažností od študujúcich platia, nakoľko v tomto študijnom poriadku nie je inakšie stanovené, obdobne — a to i s pozdejšími zmenami a doplnky obecnej povahy — ustanovenia oddielu I až IX výnosu býv. rak. ministerstva vecí duchovných a vy-

učovania zo dňa 1. októbra 1850, č. 370 r. z., ktorým bol vydaný všeobecný študijný poriadok pre univerzity.

§ 10.

Index prednášok má text v jazyku štátnom a latinskom. Názov prednášok zapisuje sa doňho v jazyku štátnom.

§ 11.

(1) Na uznanie semestra vyžaduje sa, aby riadny poslucháč ohlásil a navštevoval toľko kolegií, aby sa nimi vyplnilo aspoň 20 hodín týždenných, v ktorom minimálnom počte môžu byť zahrnuté dve hodiny seminárne.

(2) Výnimka má sa učiť u tých poslucháčov, ktorí sa so zvláštnou pilnosťou zaoberajú niektorým učebným predmetom a podrobne ho študujú.

(3) Praktické cvičenia sa nepočítajú do minimálneho počtu hodín, vyžadovaného k platnosti semestra, ledaže by hlavnými kolegiami nebolo možno zaplniť 20 týždenných hodín.

§ 12.

O poplatkoch za štúdiá platí obdobne nariadenie býv. rak. ministerstva vecí duchovných a vyučovania zo dňa 12. júla 1850, č. 310 r. z., o zavedení plátov kolegijných na univerzitách, so všetkými jeho pozdejšími zmenami a doplnky, najmä ustanovenia §§ 1 až 5 a 8 až 10 vládneho nariadenia zo dňa 14. septembra 1921, č. 344 Sb. z. a n., o poplatkoch za štúdiá na univerzitách a na vysokej škole zverolekárskej, nakoľko nie je v § 13 tohoto študijného poriadku inakšie stanovené.

§ 13.

Polovica z hrubého výnosu zápisného a semestrálneho poplatku vynaloží sa na nákup kníh pre fakultnú knižnicu, z druhej polovice platia sa náklady na tlač akademických zákonov, ktoré sa dávajú imatrikulovaným poslucháčom zdarma, a prípadný zbytok odvedie sa fakultnej knižnici.

§ 14.

V poslucháčskych veciach disciplinárnych spravuje sa profesorský sbor výnosom býv. rak. ministra vecí duchovných a vyučovania zo dňa 13. októbra 1849, č. 416 r. z., ktorým bol vydaný disciplinárny poriadok pre univerzity.

§ 15.

(1) Teologické štúdiá, absolvované na teologickej vysokej škole ev. a. v. cirkvi na Slo-

vensku v Bratislave, uznávajú sa za platné aj na fakulte i čo do semestrov, i čo do predmetov tým poslucháčom, ktorí boli na uvedenej vysokej škole zapísaní od študijného roku 1930/31 počínajúc.

(2) O tom, či a do akej miery sa pre fakultu uznávajú teologické štúdiá a skúšky, ktoré boli vykonané na teologickej vysokej škole ev. a. v. cirkvi na Slovensku v Bratislave pred študijným rokom 1930/31 alebo na teologických akademiách ev. a. v. cirkvi v býv. Uhorsku, rozhodne na návrh profesorského sboru fakulty s prípadu na prípad ministerstvo školstva a národnej osvety.

§ 16.

Matriky, skušobné protokoly a študijné záznamy teologickej vysokej školy ev. a. v. cirkvi na Slovensku v Bratislave, ako aj teologickej akademie ev. a. v. cirkvi v býv. Uhorsku v Bratislave prevezme do svojej správy fakulta, ak k tomu cirkev ev. a. v. na Slovensku svolí, a bude na ich podklade vydávať výpisy, vysvedčenia, duplikáty a pod.

Príloha C.

Skušobný poriadok československej štátnej teologickej fakulty evanjelickej v Bratislave.

§ 1.

Na československej štátnej teologickej fakulte evanjelickej v Bratislave konajú sa tieto skúšky:

1. úvodná skúška;
2. prvá štátna skúška filozoficko-teologická;
3. druhá štátna skúška teologická odborná.

§ 2.

Úvodná skúška má za cieľ zistiť, či dotyční poslucháči nadobudli dostatočného rozhľadu v dejinách a v systéme teologických vied, či pôvodné reči Biblie ovládajú v takej miere, že budú schopní podľa požiadavok vedeckej metódy v pôvodine študovať knihy Starého a Nového zákona a sú schopní štúdiá odbornej literatúry teologickej v nemeckej reči.

§ 3.

(1) Predmetmi úvodnej teologickej skúšky, ktorá je ústna, sú:

- a) teologická encyklopédia,

- b) hebrejská reč,
- c) grécka reč,
- d) nemecká reč.

(2) Od skladania skúšky z gréckej reči sú oslobodení tí poslucháči, ktorí dokážu, že reč grécku študovali s prospechom na strednej škole.

(3) Od skladania skúšky z nemeckej reči sú oslobodení tí poslucháči, ktorí sa preukážu vysvedčením dospelosti, na ktorom je uspokojivá známka z reči nemeckej ako z predmetu povinného.

§ 4.

Cieľom dvoch štátnych skúšok teologických je zistiť, či sú študujúci, rešp. absolventi teologickej fakulty pre svoje budúce povolanie vedecky náležite pripravení a či sú s úlohami toho povolania, nakoľko možno, aj prakticky oboznámení.

§ 5.

Predmetmi prvej štátnej skúšky teologickej, ktorá je ústna, sú:

- a) dejiny filozofie so zvláštnym zreteľom na filozofiu náboženstva;
- b) všeobecné dejiny náboženstva s psychológiou náboženstva;
- c) psychologická pedagogika;
- d) všeobecné dejiny cirkevne;
- e) symbolika;
- f) úvod do Starého zákona;
- g) úvod do Nového zákona;
- h) katechetika;
- ch) homiletika;
- i) cirkevné právo.

§ 6.

(1) Druhá štátna skúška teologická je písomná a ústna.

(2) Písomná časť druhej štátnej skúšky teologickej záleží z vypracovania dvoch domácich vedeckých odborných prác a z vypracovania jednej kázne, ak ide o mužov, rešp. katechezy, ak ide o ženy.

(3) Predmetmi ústnej časti skúšky sú:

- a) exegeza Starého zákona;
- b) dejiny Izraela so zvláštnym zreteľom na archeologiu;
- c) exegeza Nového zákona;
- d) novozákonná teológia;

- e) dejiny evanjelických cirkví v republike Československej s cirkevnou literatúrou;
- f) dogmatika;
- g) etika;
- h) liturgika;
- ch) pastorálka;
- i) sociológia.

§ 7.

(1) Témata písomných odborných prác vedeckých určujú príslušní profesori starozákonných a novozákonných vied a profesor systematickej teologie.

(2) Jedna písomná práca musí byť z oboru systematickej teologie, druhá z oboru starozákonných alebo novozákonných vied podľa voľby kandidátovej.

(3) Príslušní profesori môžu, každý zo svojho oboru, označiť aj viacej témata, z ktorých si kandidáti môžu voliť v smysle ustanovenia odst. 2.

§ 8.

(1) Rozsah domácich odborných prác vedeckých má byť 30—50 rukopisných strán štvrtinového formátu. Kandidát je povinný udať pramene spôsobom v prácach vedeckých obvyklým a prácu opatriť vlastnoručne podpísaným osvedčením, že prácu samostatne vypracoval.

(2) Kázeň má byť takých rozmerov, aby mohla byť povedaná za 25—30 minút a musí byť náležite diferenciovaná.

(3) Písomné práce zadávajú sa v dekanáte 6 mesiacov pred skúšobným obdobím, do ktorého sa kandidát mieni prihlásiť ku skúške.

§ 9.

(1) K úvodnej skúške môže byť pripustený každý riadny poslucháč fakulty, ktorý sa preukáže dvoma započítateľnými semestrami skutočného štúdia na tejto fakulte a tým, že zaplatil skúšobnú taxu, ak od jej platenia nebol oslobodený.

(2) Mimo toho všetci kandidáti tejto skúšky musia dosvedčiť, že v oboch semestroch počúvali prednášky z oboru teologickej encyklopedie a hebrejskej reči.

(3) Tí kandidáti, ktorí neštudovali grécku reč na strednej škole, a tí poslucháči, ktorí nie sú oslobodení od skladania úvodnej skúšky z nemčiny (§ 3, odst. 3), sú povinní dosvedčiť, že obe tieto reči alebo niektorú z nich po oboch semestroch skutočne študovali na teologickej fakulte alebo univerzite.

§ 10.

Na prvú štátnu skúšku môže byť pripustený taký riadny poslucháč fakulty, ktorý

- a) má dva započítateľné semestre teologických štúdií, absolvované po úvodnej skúške;
- b) pracoval v dvoch vedeckých seminároch s výsledkom aspoň dostatočným a
- c) zaplatil skúšobnú taxu, ak od jej platenia nebol osvobodенý.

§ 11.

Na druhú štátnu skúšku pripúšťajú sa takí riadni poslucháči fakulty, ktorí preukážu, že

- a) absolvovali najmenej štyri započítateľné semestre teologických štúdií po prvej štátnej skúške,
- b) složili prvú štátnu skúšku na fakulte,
- c) pracovali v posledných štyroch semestroch štúdií v dvoch vedeckých seminároch s výsledkom aspoň dostatočným,
- d) podali predpísané písomné práce (§ 6, odst. 2; § 7, odst. 2) v určenej lehote,
- e) zaplatili skúšobnú taxu, ak od jej platenia neboli osvobodení.

§ 12.

(1) Na ústnu časť druhej štátnej skúšky možno pripustiť len takého kandidáta, ktorému boli písomné práce prijaté od odborných profesorov, a to každá jednotlivo aspoň so známku „dostatočný“.

(2) V prípade reprobovania na celú druhú štátnu skúšku možno pre túto skúšku uznať tie písomné, k prvému skladaniu tejto skúšky podané práce, ktoré boli uznané aspoň známku „dobrý“, ináč treba uložiť kandidátovi nové vypracovanie tém.

(3) Jestliže i len jedna z podaných písomných prác niektorého kandidáta bola hodnotená ako nedostatočná, skúšobná komisia nepripustí dotyčného kandidáta k ústnej skúške, ale ho odkáže na podanie novej práce (rešp. nových prác) o tomže téme (rešp. o týchže tématach), a to v lehote, ktorú mu sama určí, hľadiac na skúšobné obdobie, podľa vlastného uváženia.

(4) Jestliže by ani opätne podaná (podané) práca (práce) neodpovedala (neodpovedaly) a nemohla (nemohly) byť hodnotená (hodnotená) ako dostatočná (dostatočné), kandidátovi ponecháva sa na vôli alebo vzdať sa skúšky alebo zažiadať prostredníctvom fakulty v ministerstve školstva a národnej osvety o povolenie ešte jedného podania prác (práce) na iné téma (tématá). Jestliže ani

v tomto prípade by práca (práce) nebola (neboli) hodnotená (hodnotená) známku „dostatočný“, dotyčný kandidát bude z druhej štátnej skúšky s konečnou platnosťou vylúčený.

§ 13.

Štúdiá a skúšky, konané na cudzozemských teologických fakultách, uznáva na návrh profesorského sboru fakulty ministerstvo školstva a národnej osvety prípadne s predpísaním doplňujúcich skúšok. Z predpísaných osem semestrov štúdií teologických musia byť najmenej štyri semestre absolvované na teologickej fakulte evanjelickej v Bratislave.

§ 14.

(1) Uznávanie semestrov, absolvovaných na Husovej československej evanjelickej fakulte bohosloveckej v Prahe, pre pripustenie na skúšky na teologickej fakulte evanjelickej v Bratislave v rozsahu najviac štyroch semestrov, patrí do pôsobnosti profesorského sboru.

(2) Skúšky na Husovej československej evanjelickej fakulte bohosloveckej konané uznáva profesorský sbor teologickej fakulty evanjelickej v Bratislave, a to, nakoľko by v študijných a skúškových poriadkoch obidvoch fakult boli podstatné rozdiely, tým spôsobom, že dotyčným kandidátom predpíše diferenčné doplňujúce skúšky.

(3) Vo výnimečných, zvláštneho zreteľa hodných prípadoch možno od diferenčnej doplňovacej skúšky, označenej v predchádzajúcom odstavci, odhliadnuť so schválením ministerstva školstva a národnej osvety.

§ 15.

(1) Profesorský sbor môže do počtu obľúbených semestrov štúdií teologických, požadovaných pre skúšky teologické, započítať v obore svojej pôsobnosti jeden semester zo semestrov, absolvovaných na niektorej neteologickej fakulte československej, ak dotyčné štúdium môže byť aspoň čiastočne a v istom smere považované za prípravu pre teologické štúdium.

(2) O započítaní viacej než jedného semestra štúdií, označených v predchádzajúcom odstavci, do štúdií teologických rozhoduje na návrh profesorského sboru ministerstvo školstva a národnej osvety.

§ 16.

Skúšky konajú sa v pravidelných obdobiach, v mesiacoch júni, októbri, decembri a marci.

§ 17.

(1) Úvodná, prvá a druhá štátna skúška na fakulte môže byť skladaná v celom svojom rozsahu najvýš dvakrát, a to ako prvá riadna a ako opakovaná skúška.

(2) Pri oboch štátnych skúškach je prípustné, aby kandidát na návrh sboru profesorského bol ministerstvom školstva a národnej osvety pripustený na tretie konanie celej štátnej skúšky.

(3) Pri úvodnej skúške nie je prípustná druhá opakovaná skúška a taký kandidát nemôže byť ďalej na fakulte zapísaný.

§ 18.

Úvodná skúška teologická koná sa pred skúšobnou komisiou, ktorej členmi sú z úradu dekan ako predseda, prodekan ako podpredseda a v ich zastúpení najstarší úradom mimo nich člen profesorského sboru, prípadne aj ako skúšobní komisári, ďalej odborní profesori skúšobných disciplín ako skúšobní komisári a jeden profesor (docent) ako zapisovateľ.

§ 19.

Štátne skúšky konajú sa pred dvoma štátnymi skúšobnými komisiami, ktoré na návrh profesorského sboru fakulty vymenuje na päť rokov minister školstva a národnej osvety.

§ 20.

Všetci riadni a mimoriadni profesori teologickej fakulty sú na štátnych skúškach mocou svojho učiteľského postavenia skúšajúcimi komisármi zo svojho oboru na dotýčnej štátnej skúške, ale môžu byť na návrh profesorského sboru a v prípadoch naliehavo súrnych na návrh predsedu dotýčnej komisie vymenovaní skúšobnými komisármi aj z iných oborov.

§ 21.

(1) Mimo profesorských členov skúšobných komisií menuje minister školstva a národnej osvety na návrh profesorského sboru teologickej fakulty aj iných odborníkov za skúšobných komisárov.

(2) I do jednej i do druhej komisie pre štátne skúšky menuje minister školstva a národnej osvety pravidelne na každé funkčné obdobie po jednom skúšajúcom komisárovi, ktorých ev. a. v. cirkev na Slovensku prostredníctvom úradu generálneho biskupa oznámi dekanátu fakulty a ktorých profesorský sbor predostre ministerstvu školstva a národnej osvety na vymenovanie.

§ 22.

(1) Skúšobné komisie pri svojom ustavení vyvolia si každá svojho predsedu, po dvoch podpredsedom a po jednom zapisovateľovi na funkčné obdobie.

(2) Voľbu predsedu a podpredsedov potvrdzuje minister školstva a národnej osvety.

(3) Do potvrdenia voľby funkcionárov v predchádzajúcom odstavci označených koná prípadnú administratívnu agendu skúšobných predsedov pri menovaní prvých komisií dekan teologickej fakulty.

§ 23.

Všetky teologické skúšky sú verejné a konajú sa v miestnostiach evanjelickej fakulty.

§ 24.

(1) Všetky skúšky, i písomné i ústne, konajú sa v jazyku štátnom.

(2) Kandidáti, ktorí sú príslušníkmi niektorej národnej a jazykovej menšiny vo štáte, môžu, jestliže profesorský sbor fakulty učinil so súhlasom ministerstva školstva a národnej osvety pre príslušnú menšinu potrebné opatrenia, podávať písomné vedecké odborné práce a skladať ústne skúšky z týchto disciplín praktickej teologie: katechetiky, homiletiky, liturgiky a pastorálky tiež v svojom materinskom jazyku; taktiež aj kázeň, požadovanú k druhej štátnej skúške, môžu podať tiež v materinskom jazyku.

§ 25.

Predseda skúšobnej komisie môže nariadiť, aby sa jednotná skúšobná komisia rozčlenila podľa potreby na niekoľko podkomisií, prípadne aby sa v júnovom období štátne skúšky konaly vo dvoch turnoch, rozdelených podľa predmetov.

§ 26.

(1) Komisia ihneď po skončení skúšky v neverejnej porade sa radí o výsledku skúšky.

(2) Výsledok pri každej jednotlivej disciplíne uštaluje príslušný examinátor niektorou z týchto známok: výborný, dobrý, dostatočný, nedostatočný. Výsledok ním ustálený môže byť zmenený nadpolovičnou väčšinou prítomných skúšobných komisárov, v to počítajúc aj hlas príslušného examinátora.

(3) Celkový výsledok označí sa: „výborne“, „dobré“, „dostatočne“ a „nedostatočne“.

(4) O vykonanej skúške komisia vydá skúšobné vysvedčenie.

§ 27.

(1) Kandidátovi, ktorému bola skúška hodnotená ako „nedostatočná“, uloží komisia s ustálením najbližšieho termínu opravnú alebo opakovanú skúšku.

(2) Na štátnych skúškach je opravná skúška len vtedy prípustná, keď kandidát dostal z jednej, najviac zo dvoch disciplín známku „nedostatočný“, ináč sa kandidát odkáže na opakovanie celej skúšky.

(3) Pri úvodnej skúške, keď sa skladá zo štyroch alebo zo troch disciplín, je opravná skúška prípustná pri jednej známke „nedostatočný“, v ostatných prípadoch treba kandidátovi uložiť opakovanie celej skúšky.

§ 28.

Jestliže kandidát s úspechom vykoná úvodnú alebo prvú štátnu skúšku do polroka po skúšobnom období, v ktorom ju najväčšie mohol vykonať, môže sa vo zvlášte zdôvodnených prípadoch skúšobná komisia usnieť, že kandidát nestráca pred touto skúškou absolvovaný semester na pripustenie k nasledujúcej skúške.

§ 29.

(1) Úspešne složená prvá štátna skúška dáva študujúcim právo na názov „kandidát teologie“.

(2) Kandidátom, ktorí pri druhej štátnej skúške dostali zo všetkých skúšobných predmetov, ako aj z písomných vedeckých prác známku výbornú a z kázne aspoň dobrú, prislúcha titul „bakalár bohoslovía“ (baccalaureatus theologiae).

§ 30.

(1) Skúšobná taxa za skúšku úvodnú, prvú štátnu i druhú štátnu skúšku stanoví sa čiastkou 100 Kč za každú z týchto skúšok.

(2) O vyberaní, zúčtovaní a rozvrhnutí týchto tax, ako aj o osvobodení od platenia týchto tax platí obdobne vládne nariadenie zo dňa 24. júna 1920, č. 391 Sb. z. a n., o skúšobných taxách za štátne skúšky právovedecké a štátovedecké.

§ 31.

Inštrukcie k tomuto skúšobnému poriadku, ako aj prechodné ustanovenia o včítaní štúdií a skúšok, vykonaných na teologických školách ev. a v. cirkvi, pre pripustenie na štátne skúšky, budú vydané výnosom ministerstva školstva a národnej osvety.

Príloha D.

Rigorózný poriadok

československej štátnej teologickej fakulty
evanjelickej v Bratislave.

§ 1.

(1) Ak chce kandidát dosiahnuť doktorátu teologie na československej štátnej teologickej fakulte evanjelickej v Bratislave, musí predložiť vedeckú rozpravu (disertáciu), ktorej predmet si sám zvolil, a vykonať dve prísne skúšky (rigoróza).

(2) Účelom disertácie i rigoróz je zistiť, či a v akom stupni kandidát nadobudol spôsobilosti k samostatnému vedeckému badaniu.

(3) Ak má byť kandidát pripustený na doktorát, musí preukázať, že aspoň s dobrým prospechom vykonal druhú štátnu skúšku na niektorej československej teologickej fakulte evanjelickej a že od vykonania tejto skúšky uplynuli dva roky.

(4) Minister školstva a národnej osvety môže na návrh sboru profesorského povoliť, aby výnimkou boli pripustení takí kandidáti, ktorí nemôžu podať tohoto preukazu.

§ 2.

Predmetom disertácie má byť samostatná vedecká práca, ktorá musí prináležať k niektorému odvetviu teologických vied.

§ 3.

(1) Dekan odovzdá predloženú disertáciu na posúdenie dvom referentom, a to riadnym profesorom, a keby tých nebolo, mimoriadnym profesorom príslušného oboru. Druhým referentom môže byť tiež riadny alebo mimoriadny profesor toho oboru, ktorému je disertácia podľa svojho obsahu najbližšia.

(2) Profesori, ktorí sú povolaní, aby disertáciu posúdili, podajú o nej písomné dobrozdanie a vyslovia sa, či má kandidát byť pripustený na prísnu skúšku či nie.

(3) Ak sa obidvaja referenti shodujú v svojom úsudku, oznámi dekan kandidátovi ich výrok; ak si odporujú, rozhodne profesorský sbor, či má byť kandidát pripustený na rigorózum.

(4) Reprobovanie disertácie má týž účinok ako reprobovanie pri rigoróze.

§ 4.

(1) Hlavná prísna skúška (hlavné rigo-

rózum) je najmenej dvojhodinová a rozprestiera sa na všetky disciplíny toho oboru teologických vied, z ktorého je volený predmet disertácie.

(2) Druhá prísna skúška (pobočné rigorózum) rozprestiera sa na všetky disciplíny niektorého oboru, ktorý si kandidát svobodne volí z ostatných oborov, a trvá zpravidla dve hodiny.

(3) Obory, z ktorých môže byť predmet disertácie vyvolený a z ktorých sa pri rigorózach skúša, sú: obor filozoficko-náboženský, obor starozákonných vied, obor nevozákonných vied, obor historickej teologie, obor systematickej teologie a obor praktickej teologie.

§ 5.

(1) Prísne skúšky skladajú sa pred komisiou, ktorú tvoria všetci profesori fakulty, majúci doktorskú hodnosť, a to pod predsedníctvom dekana.

(2) Prísne skúšky sú verejné a konajú sa jazykom štátnym.

(3) Ihneď po skúške komisia sa radí o výsledku skúšky. Potom sa usnáša podľa návrhu odborného profesora hlasovaním o konečnom výroku väčšinou hlasov, ktorý znie: „obstál s vyznamenaním“, „obstál“, „neobstál“. Pri rovnosti hlasov ustanoví sa známka podľa hlasov menej priaznivých.

§ 6.

(1) Keď celkový výsledok skúšky bol hodnotený ako nedostatočný, kandidát musí celú prísnu skúšku opakovať najvčasnšie po šiestich mesiacoch. Ak by bol aj vtedy reprobovaný, môže prísnu skúšku ešte raz opakovať po roku s tým, že pre opakované skúšky platí disertácia, podaná a prijatá pri prvom skladaní prísnych skúšok.

(2) Po tretej reprobácii, či na prvom a či na druhom rigoróze, nemôže kandidát nadobnúť teologického doktorátu ani na inej teologickej fakulte evanjelickej v republike

Československej, a ak by išlo o nostrifikovanie doktorského diplomu v cudzozemsku skúškami nadobudnutého po prípade ktorejkoľvek zo troch reprobácií, označených v predchádzajúcom odstavci, taký diplom nebude nostrifikovaný.

§ 7.

Profesorský sbor môže so schválením ministra školstva a národnej osvety udeliť hodnosť čestného doktora teologie (honoris causa) osobám, zaslúžilým o teologické vedy po stránke teoretickej alebo praktickej.

§ 8.

O nostrifikácii cudzozemského doktorátu rozhoduje na návrh profesorského sboru ministerstvo školstva a národnej osvety.

§ 9.

(1) Taxy za udelenie doktorátu upravujú sa takto:

1. za posúdenie disertácie 140 Kč, ktoré sa rozdelia rovným dielom medzi posudzujúcich profesorov;

2. za každé rigorózum 240 Kč, z čoho dostane kancelársky fond 20 Kč a zo zbytku odborný profesor ako hlavný examinátor tri diely, predseda dva diely a ostatní examinátori po jednom diele;

3. za promociu 240 Kč, z čoho dostane dekan 80 Kč, prodekan a promotor po 50 Kč, kancelársky fond fakultný 20 Kč.

Zbytok tax sa rozdelí medzi všetkých profesorov fakulty, ak profesorský sbor neurčí inakšie.

(2) Ináč platia obdobne ustanovenia oddielu C, D a E vládneho nariadenia zo dňa 22. decembra 1920, č. 680 Sb. z. a n., o novej úprave tax za udeľovanie akademických stupňov na univerzitách a na vysokej škole zverolekárskej.